

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2009. május 5. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az emberölés büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Békés Megyei Bíróság** 2008. évi november hó 18. napján kihirdetett **12.B.225/2008/14.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A vádlott cselekményét emberölés büntettének [Btk. 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] minősíti.

A vádlott főbüntetését 15 (tizenöt) év fegyházra enyhíti.

A feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A vádlottal szemben 41.500.- (negyvenegyezer-ötszáz) forintra vagyonek Kobzást rendel el.

Az első fokú eljárás során felmerült és a vádlott által fizetendő bñügyi költség összege helyesen: 375.122.- (háromszázhetvenötezer-egyszázhuszonkettő) forint, míg 70.528.- (hetvenezer-ötszázhuszonnyolc) forint bñügyi költség az állam terhén marad.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

Megállapítja, hogy a fellebbezési eljárás során felmerült 46.217.- (negyvenhatezer-kettőszáztizenhét) forint bñügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

Az elsőfokú bíróság a vádlottat nyereségvágyból, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette miatt életfogytig tartó fegyházbüntetésre és 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját 20 évben határozta meg. A kiszabott fegyházbüntetés tartamába a vádlott által 2007. december 6. napjától az első fokú ítélet meghozatalának napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. A Békés Megyei Rendőr-főkapitányság bűnjelkezelőjénél 595/133/2007. tételszám alatt nyilvántartott lemezkazetta lefoglalását megszüntette és megsemmisíteni rendelte. Kötelezte a vádlottat 187.002.- forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést enyhítésért.

A másodfokú eljárásban a védő fellebbezését akként módosította, melyhez a vádlott is csatlakozott, hogy elsődlegesen eljárási szabálysértésekre alapítottn az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan a minősítés megváltoztatását, mégpedig nyereségvágyból elkövetett emberölés büntettének és eshetőleges ölési szándéknak a megállapítását indítványozta, valamint a vádlott és a védő is fenntartotta az enyhítésért bejelentett fellebbezést is. Mindezeken túlmenően a vádlott arra hivatkozással, hogy a sértettel szemben az élet elleni bűncselekményt nem ő követte el, megalapozatlanság miatt is [Be. 351. § (2) bekezdés a)-d) pontja] indítványozta az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését.

A védő az eljárási szabálysértések miatti hatályon kívül helyezésre vonatkozó indítványát egyrészt arra alapította, kérdéses, hogy **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértő véleménye az ügyben felhasználható-e, mivel korábban az ügyben eljáró nyomozó hatóság, a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság alkalmazottja volt. Másrészt szerinte eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság azáltal is, hogy a vádlott védekezése szerinti gyógyszerek és az alkohol együttes hatásáról az orvosszakértőket hallgatta meg, holott ez elmeorvos-szakértői kérdés.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.349/2008. számú átiratában az első fokú ítélet tényállásának a vádlott és a sértett testméreteivel való kiegészítése és anyagi jogszabálysértés megállapítása mellett az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Az anyagi jogszabálysértést abban jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg a vádlott esetében a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontját 20 évben, mivel a vádlott terhére megállapított bűncselekmény - az emberölés súlyosabban minősülő esete - miatt a büntethetőség a Btk. 33. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel nem

Bf.I.430/2008/18.

évül el, és a Btk. 47/A. § (2) bekezdése, ha az életfogytig tartó szabadságvesztést olyan bűncselekmény miatt szabja ki a bíróság, amelynek büntethetősége nem évül el, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját legalább 30 évben határozza meg. Figyelemmel azonban arra, hogy az ügyben a vádlott terhére ügyészi fellebbezés benyújtására nem került sor, a súlyosítási tilalomra tekintettel csupán ennek megállapítására van lehetőség.

Az ítéletábra az enyhébb minősítésre és az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezést alaposnak ítélte.

A védőnek az eljárási szabálysértésekre való hivatkozását alaptalannak találta. **(2. sz. szakértő neve)** és **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértők a sértett holttestének boncolását a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Szervek Bűnügyi Osztálya 82/2005.bü. számú kirendelő határozata alapján 2005. augusztus 5. napján végezték el és ennek alapján az orvosszakértői véleményt 2005. augusztus 22. napján készítették (nyomozati iratok II. kötet 471-489. oldal). **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértő 2008. május 21. napján az iratok alapján készített kiegészítő véleményt (nyomozati iratok IX. kötet 171. oldal), majd mindkét szakértőt az elsőfokú bíróság a 2008. november 6. napján tartott tárgyaláson hallgatta meg (első fokú 13. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyv 18-24. oldal). Az iratokból megállapítható, hogy **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértő 2007. novemberéig az ügyet nyomozó hatóság, a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság alkalmazottja volt, 2008. január óta a Szolnoki Igazságügyi Orvosszakértői Intézet tagja (nyomozati iratok I. kötet 79. oldal és első fokú 13. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyv 21. oldal). A 2007. május 26. napján hatályba lépett 2007. évi XXXVIII. törvény 1. §-a módosította a Be. 103. § (1) bekezdésének b) pontját akként, hogy a nyomozó hatósággal alkalmazotti viszonyban lévő személy az ügyben szakértőként nem járhat el. **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértőre vonatkozóan megállapítható, hogy az alapszakvélemény előterjesztésekor a szakértők kizárására vonatkozó módosító törvény még nem volt hatályban, a kiegészítő szakvélemény előterjesztésekor és a tárgyaláson történt meghallgatásakor pedig, amikor a módosított törvény hatályban volt, már nem volt a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság alkalmazottja. Ebből következően a jelen büntetőügyben a szakvélemény adásból nem volt kizárva. Ezért az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt azáltal, hogy az általa is előterjesztett szakvéleményeket elfogadta és bizonyítékként értékelte.

Az elsőfokú bíróság **(2. sz. szakértő neve)** és **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértőket meghallgatta a vádlott által vallott szeszital-fogyasztás melletti alkoholos befolyásoltságra és azoknak a gyógyszereknek a hatásáról -alkohollal együtt is - melyeknek szedése a vádlott részéről felmerült. E mellett viszont ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság további bizonyítást is lefolytatott. Mégpedig arra,

hogy a vádlott mikor állt pszichiátriai gyógykezelés alatt, milyen gyógyszereket írtak fel neki és ezekből milyeneket váltott ki. Mivel ezen adatok a vádlott által vallott gyógyszerfogyasztást cáfolták és két gyógyszerrel kapcsolatban az elmeorvos-szakértők is nyilatkoztak (első fokú ítélet 9. oldal utolsó és 10. oldal 1. bekezdése), a védő álláspontjával szemben az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt azzal sem, hogy e tárgybán nem hallgatta meg az igazságügyi elmeorvos-szakértőket is.

Az első fokú ítélet tényállása részben nincs felderítve, mert az elsőfokú bíróság az ügyben eljáró **(2. sz. szakértő neve)** és **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértők meghallgatásával nem tisztázta kellően a sértett bántalmazásának körülményeit és, hogy a fulladását milyen szervi elváltozás okozta. Ezért az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan [Be. 351. § (2) bekezdés a) pontja]. Ezen megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében az ítélet tábla a Be. 353. § (1) és (2) bekezdése alapján tárgyalást tűzött ki és részbizonyítás keretében meghallgatta az ügyben eljáró **(2. sz. szakértő neve)** és **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértőket.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ítélet tábla az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt, a felvett bizonyítás, az iratok egybehangzó adataira és a vádlottnak a másodfokú eljárásban tett nyilatkozatára figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

a vádlott testmagassága kb. 167 cm, testsúlya a cselekménykor 60-62 kg volt, a sértett testmagassága 159 cm, testsúlya 50 kg körüli volt.

A vádlott a sértett nyakát több alkalommal, nagy erővel ragadta meg, illetve szorította le.

A sértett nyakát a 15-20 perces bántalmazást követően tartósan leszorította, és ez vezetett a sértett halálához.

A vádlott bántalmazása következtében a sértett jobb oldali II. és III. bordái törtek el.

A fejszak állományának bevérzése és a lágyburok alatti bevérzés kis-közepes erejű ütéstől, ütődéstől keletkezett.

Bf.I.430/2008/18.

A halál oka a nyak tartós leszorítása miatt, a nyaki verőerek elzáródása következtében fellépő fulladás volt.

Az ítélet tábla az első fokú ítélet tényállása 4. oldal 4. bekezdéséből azt, hogy a pénztárca a konyahelyiségben volt, mellőzi.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, ezért a fenti kiegészítésekkel, illetve helyesbítésekkel a másodfokú eljárásban irányadó volt.

A lefolytatott részbizonyítás során **(2. sz. szakértő neve)** és **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi orvosszakértők által előterjesztett vélemény szerint a sértett nyakán a bántalmazása során is többszörös erőbehatás, többszörös szorítás érvényesült, majd ezt követő 15-20 perc múlva történt a nyak tartós leszorítása, és ettől következett be a sértett halála néhány percen belül. A fulladást előidéző nyakleszorításig keletkezett sérülések mellett a sértett cselekvőképes lehetett, a mozgásképességét nem befolyásolták, mivel ezek viszonylag „enyhe sérülések voltak”. Közülük bármelyik is és együttesen sem vezettek volna a sértett halálához. A fejszakák állományának bevérvése és a lágyburok alatti vérzés kis-közepes erejű ütéstől, ütődéstől keletkezett. A sértett fulladását nem a nyaki képletek sérülése, hanem a nyak tartós leszorítása miatt, a nyaki verőerek elzáródása következtében fellépő fulladás okozta. A sértettnek nem voltak olyan sérülései, melyek feltétlenül eszméletvesztéssel jártak, a tartós nyakleszorítás kezdetén viszont, mivel gyenge fizikumú sértetről van szó, aki erős védekezésre nem volt képes, már eszméletét veszthette.

Azt, hogy halálának bekövetkezte után került a fotel háttámláján megtalált helyzetbe, a hullafoltok elhelyezkedése bizonyította. Ebben a helyzetében a légutak szabadon voltak, fulladását mellkasának a fotel háttámlájához való tartós lenyomatása nem okozhatta.

A vádlott a másodfokú tárgyaláson is megismételte azon védekezését, hogy az élet elleni bűncselekményt a sértettel szemben nem ő követte el, a halálos eredmény nem neki, hanem a szomszédnak tudható be. A nyomozók megfenyegették, erőszakkal kicsikarták belőle a vallomást.

Az elsőfokú bíróság értékelési körébe vonta a vádlottnak az eljárás során tett valamennyi vallomását és azt is, amit a nyomozókkal kapcsolatban állított. Vizsgálta a vádlott egyes vallomásaiban fellelhető ellentmondások okait és kihallgatásának körülményeit. Meggyőző érvekkel és az ítélet tábla álláspontja szerint is helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott a felelősség alóli mentesülés miatt találta ki a történetet a helyszínen lévő ismeretlen férfiről és, hogy nem fogadható el a nyomozók általi fenyegetésével kapcsolatos állítása sem. Kihallgatásain ugyanis minden alkalommal jelen volt a védője, a helyszíni kihallgatása során az ügyész is, valamint a vádlott maga is kért ügyészi kihallgatást (első fokú ítélet 11. oldal 3. bekezdése és 12. oldal 3. bekezdése). Részletesen megindokolta az elsőfokú bíróság, hogy a további bizonyítékok is - **(tanú neve)** tanú vallomása, a helyszíni szemle adatai, a lemezkazetta megtalálási helye, a nyomszakértői vélemények, a hemogenetikai

szakértői vélemény, az időjárásra vonatkozó szakértői vélemény és az orvosszakértőknek a nyomozás, illetve az első fokú bírósági eljárásban előterjesztett véleménye a vádlott védekezését miért cáfolja. Megindokolta azt is, hogy a cselekménykor a vádlott miért nem volt gyógyszer és szeszes ital együtthatása alatti állapotban.

A fentiek alapján megállapítható, hogy az első fokú ítélet hatályon kívül helyezést magalapozó hibáktól mentes, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott. A vádlottnak a sértett halálához vezető cselekmény alóli felmentését célzó fellebbezése a bizonyítékok értékelését támadja. Megalapozott tényállás esetén azonban a bizonyítékok átértékelésére a másodfokú eljárásban nincs lehetőség, ezért a vádlott ez irányú fellebbezése eredményre nem vezethetett.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, viszont részben tévedett a minősítést illetően.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az egyenes ölési szándékot, és helyesen minősítette a cselekményt nyereségvágyból elkövetettnek.

A vádlott a sértett bántalmazását 15-20 percig folytatta, majd a bántalmazást követően a nyakát tartósan, néhány percig szorította, ami a nyaki verőerek elzáródása következtében a sértett fulladása miatt, a halálához vezetett. Köztudomású és így a vádlottnak is tudnia kellett, hogy a nyak tartós leszorítása után a halálhoz vezető oki folyamat már visszafordíthatatlan. Ebből következően nyilvánvaló, hogy amikor a sértett nyakát a bántalmazást követően tartósan szorította, halála bekövetkezését kívánta, tehát a megölésében egyenes szándéka állapítható meg.

Az irányadó tényállás szerint a vádlott azért ment a sértett házához, hogy annak pénzét megszerezze és bántalmazása közben azt követelte tőle, árulja el, hol tartja az értékeit. Cselekménye során a szobában lévő ruhásszekrényből eltulajdonította a lemezkazettát a benne lévő 40.000.- forinttal, majd a sértett pénztárcáját a benne lévő 1.500.- forinttal. Miután a lakására távozott a kazettát felfeszítette, és a pénzt magához vette, a kazettát pedig eldobta. Mindezek semmi kétséget nem hagynak a felől, hogy a cselekményt vagyoni előny megszerzése érdekében, nyereségvágyból követte el.

Bf.I.430/2008/18.

Az ítélőtábla nem osztotta az ügyész és az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy a vádlott cselekménye különös kegyetlenséggel elkövetettnek is minősül. A sértett halálához vezető nyakleszorítás előtt a vádlott ujjával és valamilyen ismeretlen

eszközzel a sértett hüvelyébe nyúlt, majd akként bántalmazta, hogy több alkalommal, kézzel, ököllel illetve egy alkalommal tompa felszínű tárggyal az arcát, alsó állkapcsát megütötte, vállánál, mellkasánál fogva többször lenyomta, leszorította, a nyakát kézzel többször megragadta, leszorította és egy alkalommal, élel, hegygel rendelkező eszközzel a nyakát megszúrta. Az arcát kis-közepes erővel ütötte, a nyakát nagy erővel ragadta meg, illetve szorította le. A sértett arcán legalább 8 erőbehatás érvényesült, a további sérült testrészekben a erőbehatások pontos száma nem határozható meg. A vádlott a bántalmazást minimum 15-20 percig folytatta. A sértett ezen bántalmazástól elszenvedett sérülései közül a legsúlyosabbak a gége porcos vázának többszörös törése, két bordatörés és lágyburok alatti vérzés volt, melyek tényleges gyógytartama nyolc napon túli, a többi sérülés viszont, melyek folytonosságmegszakadások és többnyire bevérzések voltak, tényleges gyógytartama nyolc napon belüli. Az orvosszakértők véleménye szerint viszonylag "enyhe sérülések voltak", elszenvedésük után még a sértett cselekvőképes, mozgásképes volt, és közülük bármelyik is, de együttesen sem vezettek volna a sértett halálához. A tényállásból is megállapíthatóan a vádlott a sértettet ezen sérülések elszenvedésekor ily módon azért bántalmazta, hogy árulja el, hol tartja a pénzét. Kétségtelen, hogy az orvosszakértői véleményben, 25 pontban vannak felsorolva sérülések, de ez nem azt jelenti, hogy a sértettet ennyi erőbehatás érte, hiszen ezek csupán a külsérelmi nyomok, amiből egy-egy erőbehatástól több is keletkezhett és köztük vannak - 10 pontban felsorolva - a végtagokon talált megragadási nyomok, védekező jellegű sérülések, illetve elesés vagy a környező tárgyakhoz történő ütdés következtében keletkezett sérülések is. A fentiek alapján megállapítható, hogy a részletezett sérülések keletkezéséhez vezető elkövetési mód, a sérülések száma és jellege nem volt az átlagot lényegesen meghaladó mértékben embertelen vagy brutális. Az ezt követő fojtásból, ami a sértett halálához vezetett, önmagában szintén nem állapítható meg az élet kioltásának az átlagot meghaladó rendkívüli embertelensége. Ez a magatartás ugyanis szorosan kapcsolódik magához az ölési cselekményhez és ennek kifejtése kapcsán sem állapítható meg, hogy a vádlott emberi mivoltából kivetkőzve, rendkívüli brutalitással, gátlástalanul cselekedett volna. Mindezek alapján az ítéltábla álláspontja szerint a vádlott ölési cselekménye az emberi élet kioltásához szükséges kegyetlenséget nem haladta meg olymértékben, amelynek figyelembevételével különös kegyetlenséggel elkövetettnek lenne minősíthető. Annak, hogy a sértett a bántalmazás közben eszméletét veszítette-e nincs jelentősége, hiszen az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 15. számú Irányelv II/4. pontjában írtak szerint e minősítés szempontjából annak, hogy a sértett eszméletlensége folytán ténylegesen elviselt-e fájdalomérzést nincs jelentősége.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a cselekmény jogi minősítését megváltoztatta akként, hogy a különös kegyetlenséggel elkövetést mellőzte és a vádlott cselekményét a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő nyereségvágyból elkövetett emberölés büntettének minősítette.

Az elsőfokú bíróság által számba vett bűnösségi körülmények kiegészítésre és helyesbítésre szorulnak. A megváltoztatott minősítés folytán már nem súlyosító körülmény, hogy a cselekmény kétszeresen minősül. További súlyosító körülmény viszont az élet elleni bűncselekmények elszaporodottsága is.

Az enyhítő körülmények körében a vádlott bűnösségre is kiterjedő részbeni beismerő vallomása az enyhítő körülmény. Az ítéletábrla nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy mivel a vádlott által elkövetett bűncselekmény nem évül el, az időmúlás nem értékelhető enyhítő körülményként. Ilyen megszorítást ugyanis a büntetés kiszabása során értékelhető tényezőkről szóló BKv. 56. erre vonatkozó III/10. pontja nem tartalmaz. Ezért további enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy a bűncselekmény elkövetésétől hosszabb idő telt el.

Az emberölés büntette minősített esetének törvényi büntetési tétele 10-15 évig vagy életfogytig terjedő szabadságvesztés. Az eltérő minősítés és a helyesbített bűnösségi körülmények mellett az ítéletábrlának abban kellett állást foglalni, hogy a vádlottal szemben szükséges-e az elsőfokú bíróság által kiszabott életfogytig tartó szabadságvesztés vagy a büntetés célja határozott tartamú szabadságvesztéssel is elérhető. Kétségtelen, hogy a vádlott a bűncselekményt szeszes italtól befolyásolt állapotban, éjszaka, a védtelen, idős, védekezésre kevésbé képes, egyedül élő személy sérelmére, annak házába jogtalanul behatolva követte el, mely körülmények igen nyomatékos súlyúak. Viszont nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetésekor 58 éves volt, mely életkor mellett a büntetlen előéletének nagyobb nyomatéka van. Erre és a további enyhítő körülményekre, valamint a bűncselekmény enyhébb minősítésére tekintettel az ítéletábrla álláspontja szerint a vádlottal szemben a büntetés célja a bűncselekményre kiszabható leghosszabb határozott tartamú szabadságvesztés büntetéssel is elérhető. Ezért a vádlott főbüntetését 15 év fegyházra enyhítette. Az elsőfokú bíróság által mellékbüntetésként kiszabott 10 év közügyektől eltiltást viszont arányosnak találta.

Határozott tartamú szabadságvesztés kiszabása esetén az ítélet rendelkező részében a feltételes szabadságra bocsáthatóságról rendelkezni nem kell. Az első fokú ítéletben erről az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása miatt

Bf.I.430/2008/18.

kellett rendelkezni. Ezért az ítéletábrla a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezést mellőzte.

A vádlott a sértettől összesen 41.500.- forintot tulajdonított el. A Btk. 77/B. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyoneklkobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során

szerzett. Ezért az ítélet tábla a vádlottal szemben 41.500.- forintra vagyonek Kobzást rendelt el.

Az elsőfokú bíróság az ügyben **(név)-vel** szemben hozott felmentő ítélet hatályon kívül helyezését követően folytatott nyomozás során felmerült bűnügyi költség felől nem rendelkezett. Megállapítható, hogy az ennek során felmerült összesen 256.648.- forintból 188.120.- forint a vádlottat érintő bizonyítékok összegyűjtésével merült fel (nyomozati iratok VIII. kötet 15-31. oldal, 70-73. tétel), 70.528.- forint pedig **(név)** védői díjával és a vonatkozásában szerzett szakvéleményekkel kapcsolatban (nyomozati iratok VIII. kötet 9-13 és 33-47. oldal, 68-69. és 74-76. tétel). A Be. 403. § (5) bekezdése akként rendelkezik, hogy a vádlott nem kötelezhető annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely annak folytán merült fel, hogy az eljárást meg kellett ismételni. Ez azonban csak arra az esetre vonatkozik, amikor egy és ugyanazon vádlotról van szó. Ezért a megismételt eljárás folytán a vádlott cselekvőségével kapcsolatban felmerült 188.120.- forint bűnügyi költség is a vádlottat terheli. Mindezekre tekintettel az ítélet tábla úgy rendelkezett, hogy az első fokú eljárás során felmerült és a vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen (187.002.- + 188.120.-) 375.122.- forint, míg a **(név)-vel** kapcsolatban felmerült 70.528.- forint bűnügyi költség a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező rész szerint a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámította.

A fellebbezési eljárásban az igazságügyi orvosszakértők díjával összesen 46.217.- forint bűnügyi költség merült fel. Mivel a vádlott és a védő fellebbezése eredményes volt, a Be. 381. § (2) bekezdése alapján az ítélet tábla a vádlottat ezen bűnügyi költség megfizetése alól mentesítette és a Be. 339. § (1)

bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Szeged, 2009. május 5.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja, előadó

Sefta Márta dr. s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.430/2008/18. számú ítélete és a Békés Megyei Bíróság 12.B.225/2008/14. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2009. május 5.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke